

Statsministeren (Kampmann): Den kgl. bankkommissær, nu den højtærede finansminister, vil naturligvis have samme beføjelser over for nationalbanken som dengang han var handelsminister.

Regeringen har været helt enig om denne beslutning. Hvor kunne det ærede medlem tro noget andet?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Hans R. Knudsen** til finansministeren:

„Loven om ungdomsopsparingen af 1958 omfatter udelukkende ikke-forsørgere. Ville det ikke være rimeligt, at ikke blot de, der gifter sig, men at alle, der overgår til forsørgergruppen, får opsparingen frigivet?“

Hans R. Knudsen: Baggrunden for loven om ungdomsopsparing af 7. juni 1958 var som bekendt ændringen i skatteloven med hensyn til forsørgerbegrebet. En hel del skatteydere, der beskattedes som forsørgere, skønt de ingen forsørgerpligter havde, blev dengang overført til gruppen ikke-forsørgere, og samtidig skete der en ikke ubetydelig skattnedsættelse for ikke-forsørgere med beskedne indkomster. Hvis sådanne skatteydere er under 25 år, er denne skattelettelse dog betinget af, at der præsteres en nærmere fastsat opsparing; i modsat fald skal der betales et tillæg til skatten på 25 pct. Det er vilkårene for den senere frigivelse af denne opsparing, jeg ikke finder helt tilfredsstillende. Frigivelsen af opsparingen sker normalt ved det fyldte 30. år, men kan ske forinden, hvis den pågældende starter selvstændig virksomhed, forlader landet eller kan præstere en vielsesattest. Det er denne sidste betingelse, der efter min opfattelse bør ændres.

Når man fritages for at præstere opsparing, så snart man bliver forsørger, skulle der efter min mening ikke være noget i vejen for, at frigivelsen af opsparingen automatisk følger fritagelsen for at spare op. Det kan ikke være rimeligt, at f. eks. ugifte mødre ikke kan få deres opsparing frigivet, medens deres medsøstre, der er så heldige at kunne fremvise en vielsesattest, får opsparingen frigivet.

Det er derfor, jeg har rettet det spørgsmål

til den højtærede finansminister, om finansministeren ikke finder det rimeligt, at den pågældende lov nu ændres derhen, at alle, der overgår til forsørgergruppen, får opsparingen frigivet.

Finansministeren (Philip): Det ærede medlem har spurgt, om det ikke vil være rimeligt, at ikke blot de, der gifter sig, men alle, som overgår til forsørgergruppen, får opsparingen i henhold til loven af 1958 om opsparingsordning for unge ikke-forsørgere frigivet.

Jeg kan over for det ærede medlem oplyse, at spørgsmålet allerede har været gjort til genstand for overvejelse i finansministeriet, idet man har modtaget en henvendelse fra Dansk Kvindesamfund, gående ud på, at der for alle unge, der bliver forsørgere, indføres tilsvarende bestemmelser om frigivelse af indskud på opspringskonti og fritagelse for erlæggelse af tillægsskat, som gælder for unge, der indgår ægteskab. Der kan efter min opfattelse anføres gode grunde for at ændre loven som af Dansk Kvindesamfund foreslået, således at disse bestemmelser gælder for alle unge, der i løbet af et skatteår kommer til at opfylde de i lovgivningen fastsatte betingelser for ved skatteberegningen at kunne stilles som familieforsørgere. Jeg skal herved særlig fremhæve de tilfælde, hvor unge kvinder får børn, uden at der er tale om ægteskabsindgåelse.

Jeg har til hensigt i næste folketingssamling at optage spørgsmålet om en lovændring på dette område.

Hans R. Knudsen: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for det imødekommende svar, selv om jeg naturligvis gerne havde set, at lovforslaget kunne fremsættes allerede i dette folketingsår; jeg mener nemlig, at det er et lovforslag, som vil få en meget hurtig behandling. Må jeg lige henstille til den højtærede minister, at lovforslaget, når det fremsættes, bliver udformet på en sådan måde, at det ikke alene får virkning ud i fremtiden, men også kommer til at gælde de unge sparere, som er blevet forsørgere, siden den gældende lov blev gennemført i 1958.

Hermed sluttede spørgsmålet.